

Priense Swarree:

Wij aare un 'euse trommel Swarree act! daorvur emme we keiaard g'oefend.

We kreege elke vrijdagavond les van Ad. 'Ij aar vor oons un muziekstuk geschreeve, da klonk as un klok!

Wij wouwe 'eel Roosendaol verrassen meej oonze trommelact en aare aon Ad gevroge of tie ut aon niemand wou zègge!

Nou aar tie zo goed zun mond ge'ouwe, da zelfs z'n vrouw ut nie wies. Zij docht.... dat ie un aander aar, omdat ie elke vrijdag zo laat tuis waor.

Wa waor ze blij toen ze dur achter kwaam wat ie steeds gedaon aar!!! Wa waore wij blij da zij wir blij waor.

Op ut Swarree zaat un vrouwke achter un taofeltje kaorten te lègge. Zij zong op mysterieuze wijze un soort van bezwerende tekst. Da gong ze steeds 'aarder doen. En toen.... gonge wij ineens trommele!

De trommels stonge op ut poodium meej oons dur achter.

W'emme op die trommels gesloge asof oons leve dur vanaf 'ieng. Steeds 'aarder en 'aarder en toen gonge we dur ok nog bij zinge en kwèke.

Ut waor een en al power op ut podium en da waor stikleutig om te doen!

We kregen daoverend applaus. Iedereen von ut leutig, behalve mun dochter Sophie. Die zaat nog in mun buik en waor zo stil as ik weet nie wa tijdens ut trommele. Ze is nu 16 en 'ouw nog steeds nie van trommels!